

Anotace

Tato bakalářská práce nabízí komplexní empirické zhodnocení proaktivního pacifismu v japonské zahraniční politice v posledních letech vlády premiéra Abeho. Proaktivní pacifismus představuje velkou výzvu pro budoucí směřování Japonska. V akademických kruzích se vedou diskuze o tom, zda se Japonsko na základě Abeho reforem v posledních letech radikálně mění a opouští politiku poválečného pacifismu či je to pouze evoluční vývoj, který je stále silně omezen zakořeněnými sociálními a kulturními normami vycházející z pacifistické ústavy. Pro potřeby empirického zkoumání proaktivního pacifismu v japonské zahraniční politice byla stanovena tři kritéria změn – institucionální a legislativní změny, militaristické změny a společenské změny. Institucionální a legislativní kritérium ukázalo významné změny v japonském poválečném směřování. Vysílání japonských jednotek SDF do zahraničí není v posledních dekadách nic nového, ovšem uplatňování práva na kolektivní sebeobranu je významný krok. Používání zbraní v zahraničních misích je pro mnohé autory důkazem toho, že Japonsko opouští svůj poválečný pacifismus. Ovšem militaristické a společenské kritérium ukazují, že poválečný pacifismus politicko-zahraníční chování stále výrazně ovlivňuje. Japonsko se zdaleka ještě nepřetváří do role aktivního „normálního“ státu a proaktivní pacifismus proto nepředstavuje v zahraniční politice odklon od dosavadního kurzu.